

„A múltat tiszteld a jelenben, s tartsd a jövőnek!”

Van egy dal, amit előbb megtanulsz, még mielőtt a tartalmát megértenéd. Amíg pici vagy, csak hallgatod: a televízióban, amikor a győztes magyar sportolók tiszteletére felkúszik a rúd csúcsára a piros – fehér – zöld nemzeti lobogónk. Vagy az iskolai ünnepélyeken, ahol tiszteletadással és meghatottan éneklik együtt a résztvevők. Aztán egy idő után magad is megpróbálsz énekelni, s egyre biztosabban dalolod a többiekkel.

Amire az iskolában tanulsz róla, már ismered, szereted, hozzád tartozik ez a dal: **a magyar Himnusz**.

Kölcsey Ferenc 1823. január 22-én fejezte be a Himnusz szövegének megírását. Ennek emlékére 1989 óta január 22-én ünnepeljük a Magyar Kultúra Napját.

Ezen a napon különböző rendezvények emlékeztetnek bennünket évezredes hagyományainkra, gyökereinkre, múltunkra. Iskolánkban ebben az évben **az 5.b osztály** megemlékezését hallgathatták meg.

Kölcsey Ferenc megírta a Himnuszt, a magyar nemzet legszebb imádságát. Ez az imádság örökre biztosította Kölcsey Ferenc halhatatlanságát. Nevét a költő beírta minden magyar szívébe. Ahogy a Himnusz öröklődik nemzedékről nemzedékre, úgy öröklődik Kölcsey Ferenc neve és emlékezete.

Az elhangzott gondolatokat nemcsak eszünkkel, **szívünkkel** is értenünk kell. Reméljük eljutottak e szép szavak
**lélektől
lélekig.**

Szabó Miklósné osztályfőnök

